

at denne Lov kan komme ud inden 1ste Januar, vil jeg stemme imod Ændringsforslaget, og jeg tror, at alle de, der ville skaffe de Menige denne Lønningsforhøjelse, gjøre bedst i at stemme paa samme Maade. I øvrigt vil der jo altid være Tid, naar vi komme hen imod den 1ste April, hvis Rigsdagen til den Tid er sammen, hvad den vistnok er, og der ikke er opnaaet Enighed om den almindelige Lønningslov, til da at tage under Overveielse, om det maatte være rigtigt at forlænge Lønningsforhøjelsen for de Menige og Underkorporalerne endnu et Aar eller maatte længere Tid. Men saaledes som Sagen for Diebliffet stiller sig, maa man stemme imod Ændringsforslaget, dersom man vil have, at den her foreslaaede Lønningsforhøjelse skal blive vedtagen.

P. C. Olsen: Da jeg agter at stemme for det foreliggende Ændringsforslag netop af samme Grund, af hvilken den ærede sidste Læser vil stemme imod det, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord herom. Jeg har ikke fra den ærede Regjerings Side hørt nogen Udtalelse om, at den, saafremt dette Ændringsforslag vedtages, ikke kan tage imod det foreliggende Lovforslag. Vi hørte nemlig at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at der her i denne Sal var den skjønneste Enighed om, at de Menige og Underkorporalerne fortjente og havde Trang til at faae dette Lønningstillæg; men der har en Gang før her været den skjønneste Enighed derom, og Resultatet blev dog, at de Intet fik, og hvorfor? Fordi Flerallet i denne Sal og ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) med al den Kjærlighed, han end kan nære til Soldaterne og til, at de skulde faae dette Lønningstillæg, dog havde større Kjærlighed til at faae det givet paa en vis bestemt Maade, nemlig paa Finantsloven. Vi erindre jo Alle, at der i det yderste Diebliff, da Sagen kom her tilbage fra Landstthinget, blev afgivet en Erklæring af Flere af os om, at vi vare villige til at stemme for dette Lønningstillæg, hvad enten det var givet paa en særlig Lov eller paa Finantsloven, idet Hovedsagen for os var, at de Paaagjældende fik, hvad der var tiltænkt dem, og hvad de saa at sige næsten havde faaet Bisbed om at skulde faae; men desuagtet fik de Intet. Vi vedtoge en Dagsorden, som sagde: Vi lantage, at et saadant Lønningstillæg bør gives paa Finantsloven, men da Regjeringen ikke har støttet denne Betragtning i Landstthinget, gaa vi over til Dagsordenen, uden at give noget Lønningstillæg. Nu er man dog kommen saa vidt, at man anser et saadant Lønningstillæg for at kunne gives ogsaa ved en særlig Lov, og dette betragter jeg som et særligt Fremskridt i denne Sag. Derfor tør jeg ikke stemme imod dette Ændringsforslag, jeg tør ikke lægge det ærede Flerstal den mindste Hindring i Veien for at komme til at give dette Tillæg paa den Maade, som det anser for rigtigt; thi saa er

jeg bange for, at Resultatet bliver, at de Paaagjældende slet Intet faae.]

Berg: - Ja, det forekommer mig at være en meget rigtig Betragtning, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med. Man maa vistnok i Aar ligesom i Fjor være overbevist om, at hvor meget man end kan ønske at unde Soldaterne 4 Sk. daglig i Lønningstillæg, saa sætte vi dog Hævdelsen af vor konstitutionelle Frihed langt over dette Spørgsmaal. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret og tager ikke feil, naar han er overbevist derom. Jeg haaber ikke, at der nogenfinde vil faaues et Folkething, som vil stille sig paa den Maade, og jeg tror derfor heller ikke, at det vil lykkes det ærede Medlem for Odense (Oct. Hansen) at affrække os fra at stemme for det Forslag, som det ærede Medlem for Nøen (Bojfen) har stillet, derved, at han opruller for os, hvad Landstthinget vil. Nu er jeg for det Første ikke ganske overbevist om, at det ærede Medlem er fuldstændig nøie underrettet om, hvad Landstthinget vil. Jeg veed ikke, hvorledes det er muligt for det ærede Medlem at faae at vide, hvad Landstthinget vil i en Sag, som det endnu slet ikke har forhandlet og stemt over. Det var overhovedet interessant at faae at vide, hvorledes de ærede Medlemmer, der saaledes ved flere Leiligheder staa og fortælle os, at dette eller hint ville vi ikke faae vedtaget, eller at Landstthinget vil optræde saa og saaledes, ere i Stand til at agere Spaamænd for det andet Thing, navnlig naar Læsen er om Sager, som det andet Thing endnu slet ikke har havt til Behandling. Det ærede Medlem har vistnok skadet sin egen Sag, for saa vidt han vil have Forslaget forkastet, ved at stille det høie Landstthing op som Bussemand i dette Tilfælde; thi det er pientfynlig Noget, der vilde svække vor Stilling, dersom vi af Hensyn til, hvad muligvis Landstthinget kunde tænkes at gjøre, ville forandre vor Stilling lige over for Spørgsmaal, som vi endog saa i høi Grad ere enige om, saaledes som Tilfældet er med det, hvorom der her er Tale. Jeg skal derfor raade det ærede Medlem til at være lidt mere forsigtig i Brugen af Landstthinget; thi jeg tror, at han ved at høre sig ad, som han har gjort, naaer lige det Modsatte af det, han vil, nemlig en noget større Nidkjerhed hos dette Thing til at værne om sin Stilling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) talte med sin sædvanlige Alvor om Alvor. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at man ikke hidtil alvorlig har villet Hærens Lovens Revision, dersom kun de, der ere enige med Regjeringen, vilde den alvorlig; det forekom mig, at det ærede Medlem gik ud fra, at kun de, der have været enige med Regjeringen om, at tage dets Forslag, ville alvorligen fremme det, hvorimod Andre, der arbeide for Forandringer deri, ikke alvorligen ville det. Det ærede Medlem kan dog ikke ville mene